

12. 4. 2023

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

(Ne)ostře sledované kamerové systémy

V následujícím textu se pokusíme ozřejmit jeden kompetenční otazník z oblasti veřejnoprávní kontroly nad dodržováním ochrany soukromí, a zejména používáním kamerových systémů.

Nebudeme zde řešit kamerové systémy provozované obcemi nebo obecními policiemi[2], ale jednotlivými občany města. Není žádným tajemstvím, že soukromých uživatelů provozujících kamery zejména ve svých domech anebo pozemcích přibývá.

Tyto kamery jsou často trnem v oku zejména sousedům a sousedkám, které údajně nebo i skutečně narušují a omezují jejich soukromí.

Před pomyslnou závorku vytkněme, že z právního hlediska musí k používání kamery snímající jiné osoby mít předmětný občan vážný právní důvod. Nicméně ten zpravidla má, nejčastěji se jedná o ochranu vlastního majetku nebo osob (včetně dětí) pohybujících se v prostoru jeho nemovitostí.

Jak opakovaně konstatoval mj. i Úřad pro ochranu osobních údajů (ÚOOÚ), tedy ústřední metodický správní orgán pro danou oblast, občan obce může zcela legálně svou soukromou kamerou (resp. kamerovým systémem) snímat vlastní nemovitost a přiměřeně také její hranici. Kupříkladu okrajové úseky okolních přilehlých pozemků, zahrad, ale i veřejných komunikací – například chodníků.

Vždy však musí jít o přiměřenou (!) realizaci monitoringu relevantních míst odkud vychází či může vycházet útok na právem chráněné zájmy vlastníka (či provozovatele) kamery. A vždy se musí jednat pouze o míru nezbytně nutnou k ochraně jeho zájmů. Nejvyšší správní soud (NSS) k tomu mj. judikoval: při posuzování, zda je kamerový systém nezbytný pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce, příjemce nebo jiné dotčené osoby, a nakolik zasahuje do práv subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života nutno aplikovat *princip proporcionality*. Při posuzování zákonnosti umístění kamerového systému je vždy třeba vycházet z toho, že k plnění svých funkcí musí být kamerový systém nastaven efektivně. Nastavení kamery, která snímá veřejný prostor, musí umožnit dosažení účelu snímání, tedy zachycení eventuálních pachatelů protiprávní činnosti.[3]

Jak tuší i neprávnicki, právě ta „přiměřená míra“ je leckdy předmětem sporů nejen mezi sousedy.

In medias res – sousedé jsou často dotčeni tím, že kamery narušují jejich soukromí. Lidověji vyjádřeno – ochrana majetku je sice hezká věc, ale pokud Vás například na zahradě sleduje de facto nonstop „sousedovic kamera“[4], tak to příjemné opravdu není.

Možno všeobecně konstatovat, že při provozování téměř každého kamerového systému dochází ke srážce práv. Na jedné straně setrvává ochrana osobnosti, soukromí a osobních údajů, na druhé straně především právo vlastnit majetek a jeho ochrana.

Kam se obrátit?

Nyní se tedy budeme věnovat otázce, jak správně postupovat a na jaký orgán se obrátit, pakliže občan obce nepřiměřeně obtěžuje jiné svým agresivním kamerovým systémem.

Zejména občanské právo[5] nás učí, že nejprve se máme s narušitelem pokusit dohodnout. Někdy

dohoda pomůže, ale často nikoliv.[6]

Můžeme se vydat cestou práva veřejného ale i trasou práva soukromého.

Právo veřejné - jestliže takový výtečník nadále používá kameru nepřiměřeně a tedy nezákonně, dopouští se přestupku proti občanskému soužití podle zákona o některých přestupcích. Protiprávní jednání souseda je proto třeba řádně a včas ohlásit příslušné obci. Následně bude projednáno tzv. komisí k projednání přestupků.[7] A soused může dostat následně i pokutu za tento přestupek.

Mimo roviny veřejnoprávní, je zde i cesta soukromoprávní. Kdo chce docílit konce nepřiměřeného kamerového sledování, může se rovněž obrátit s návrhem požadovaného opatření na příslušný civilní soud, opět zde platí, že žalobnímu návrhu by měla předcházet snaha se sousedem se dohodnout. V závažnějších případech můžete po zvědavém sousedovi chtít i odškodnění či jiné přiměřené zadostiučinění za újmu, kterou Vám svým kamerovým systémem způsobil.

A co ÚOOÚ?

Pozornější čtenář si nyní možná pomyslel, a jakou roli zde vlastně hraje Úřad pro ochranu osobních údajů[8]?

Nahlédneme-li do právního řádu ČR, tak ÚOOÚ je vybaven pravomocemi k řešení závažných a komplikovaných situací zpracování, v nichž s údaji systematicky nakládá veřejný či soukromý sektor. ÚOOÚ de lege lata není[9] ovšem příslušný k vedení řízení v případě individuálních sporů mezi majiteli domů, zahrad anebo jiných soukromých nemovitostí.

Pro vyšší informační právní komplexnost dodejme, že ÚOOÚ ex lege není oprávněn vstupovat do obydlí, které není používáno k podnikatelské činnosti[10], nemůže proto ověřit režim provozu kamery v privátním obydlí, ani potvrdit pravdivost tvrzení protistran sporu a vysvětlení majitelů kamer nebo kamerových systémů.[11]

Doplňme, že jednou z mála věcí, kterou ÚOOÚ v takovýchto sporných případech může legálně učinit - smí preventivně poučit dotčené osoby o relevantních zákonných pravidlech a kontu používání kamerových záznamů.[12]

A to včetně výše zmíněných právních obranných mechanismů. Tedy jak v režimu soudním tak i správním, přes příslušnou obec (resp. její komisi pro projednávání přestupků).

Podtrženo a sečteno - i přes jinak značný význam ÚOOÚ, tak zrovna v řešené oblasti sousedských sporů při používání kamerových systémů, mnoha relevantními kompetencemi zmíněný úřad nedisponuje.

JUDr. Petr Kolman, Ph.D.,

VŠ pedagog a člen rozkladové komise ÚOOÚ[1]

---

[1] Článek nevyjadřuje názory nebo stanoviska žádné z institucí, na které autor působí či působil.

[2] To může být námět zase na jiný komentář

[3] Srov. judikát NSS ze dne 25. 2. 2015, čj. 1 As 113/2012-133.

[4] Navíc pokud je dotčenému občanovi známo, že monitor sleduje mj. sousedovic pubertální potomek, který o svých zjištěních z Vaší zahrady či od bazénu pofiderně informuje kamarády (i široké publikum) na sociálních sítích. I takové případy se, žel, děly a dějí.

[5] Ale i obecná lidská slušnost.

[6] Ostatně pak by nemuseli existovat právníci, pakliže by se vše podařilo vyřešit dohodou.

[7] Komise k projednávání přestupků je zvláštní orgán města zřízený ve smyslu § 106 zákona

č. [128/2000](#) Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, a § 61 a § 112 odst. 7 zákona č.

[250/2016](#) Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

[8] ÚOOÚ je ústřední správní úřad pro oblast ochrany osobních údajů. Fakt, že je úřad, znamená, že stát zákonem stanoví působnost (oblast činnosti) a pravomoci – souhrnně tedy kompetenci a dá k tomu předpoklady materiální (budova, vybavení) i personální (státní zaměstnanci a prostředky na jejich platy). Skutečnost, že je správní, znamená, že je součástí výkonné moci. A postupuje především prostředky správního práva, primárně vydáváním rozhodnutí (správních aktů). Fakt, že je ústřední, znamená, že pro celou Českou republiku je jen jeden. ÚOOÚ chápeme za tzv. dozorový úřad - porovnává ideální stav s reálným a vydává o tom autoritativní správní rozhodnutí, v čemž se řídí zejména zákonem č. [255/2012](#) Sb., o kontrole (kontrolní řád).

[9] Bohužel či bohudík, záleží na úhlu pohledu.

[10] Viz ustanovení § 7 z. č. [255/2012](#) Sb., o kontrole.

[11] Kupříkladu, že se jedná pouze o atrapu kamery.

[12] Blíže >>> [zde](#).

Další články:

- [Posouzení shody dle AI Act - zkušenosti z praxe](#)
- [Začínají soudy zohledňovat náklady podnikatelů při plnění právních povinností v oblasti e-commerce?](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 35: Ručení za dluhy z podnikání u OSVČ a s.r.o.](#)
- [Bezpilotní systémy vlastní konstrukce v kategorii Specific: regulatorní požadavky a praktické aspekty](#)
- [Nefungující rozsah péče o dítě. Cesta přes využití terapie a dalších opatření podle ustanovení § 503 zákona o zvláštních řízeních soudních](#)
- [De iure traktor, de facto nákladní vozidlo, už ne tolik výhodná dualita](#)
- [Digitální důkazy z webu v soudním řízení: jak doložit, co bylo online zveřejněno?](#)
- [Pokuta 32 mil. EUR pro Dacia/Renault - evropské soutěžní úřady tvrdě došlapují na no-poaching. Měla by Vaše společnost být na pozoru?](#)
- [Rozdělení společného jmění manželů v případech výdělečné činnosti pouze jednoho z manželů](#)
- [Oběť znásilnění má nárok na peněžitou satisfakci](#)
- [Digitalizace AML povinností: jak technologie mění plnění povinností pro tisíce povinných osob](#)